

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Diacono. 77.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

coniunctè viuere minimè poterant. Nam qui Prophetarum cruorè degustarant, ne vxoribus quidem, quibus infensi fuissent, pepercissent: nec qui ipsum Legiflatorem apertè persæpe interficere tentauerat, quominus illas aut perspicuè aut dolo atque astu necarent, aut adulterij arcesserèt, sibi temperassent. Quocirca vt maius & atrocius malum reprimeret ac prohiberet, minis non tam edixit, quàm permisit. Quod autem non temerè de sapientissima illa mente cõiiciam, tum hinc liquet, quod Prophetæ ipsos vt cruoris siti flagrantes, atque aliena connubia perfodientes, apertissimis verbis accusent: tum etiam maximè ex eo, quod dicturus sum. Christus enim cùm in terrâ venisset, atque ipsi hæc quæstio proposita fuisset, non modò Mosem non reprehendit, sed etiam ipsum purgavit, culpam nimirum in eos vertens, propter quos ipse quoque, id quod naturæ congruebat, negligere, atque vxoris repudiū permittere coactus fuerat. Dixit enim: Ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere vxores vestras, hoc est, ob cõtumaciam vestram animique peruenaciam. Ab initio autè non fuit sic. Atque ad eundem modum ipse quoque eas, quæ matrimonij legem violant, eicere iussit: hoc autem nisi contingat, omnia alia vxorum vitia ferre præcepit, imò necessariū esse pronunciauit. Neque id quidem frustra & temerè. Nam cætera quidem vitia vnumquemque eorum qui matrimonij lege copulantur minimè intuentur: adulteriū ad ipsa matrimonij pacta tendit, ac filiorum nobilitatem contumelia afficit, & cognationes lacerat, ac denique humanam omnem vitam pessundat & euertit.

Isidoro Diacono. 77.

Spiritualia futura esse in Resurrectione corpora duab⁹ his de causis à diuino Paulo dictum est: altera, quia leuia & ætherea, atque ab omni perpeffione & grauitate li-

γνώαι, ἔδον. διέγνωσε γὰρ τῆς συνῆ-
ναι μὴ δυναμένης. οἱ γὰρ παροφθη-
κῶν αἰμάτων γενεῶν (αἰμοὶ, ὅσα ἂν γυ-
ναϊκῶν μισομύθων ἐφέει(αίσο. οὐδ' οἱ
αὐτῶν τὸν νομοθέτην ἀρελεῖν πολλάκις
φανερῶς ἐπιχειρή(αίτες τῆ ἢ φανερώς
ἢ δολοῖς ἀρελεῖν. ἢ μοιχέας γεγά-
σθαι ὁκέιναι ἀπέχρηστο. τὸ οὐ μείζων
κακίον παροφθηκῶν, τὸ ἐλαττον συ-
νεχρήσθη μάλλον, ἢ διεχρήσθη. ὅτι
διεχ(αίπλωσ καταποχρή(αίση τῆς τῆ
πα(αοφθ ὁκέιναι ἀφρονοίας, μάλα τι μὲν
δύλον, καὶ ὅτι τῆς παροφθηκῶν ὡς
αἰμάτων διεφάντα. καὶ τῆς ἀλλοτριῶν
γὰ μοις διουρή(αίση, αὐτοῦ ἀφρο-
δῆλυ ἀπάσθαι, οὐχ ἠκιστὰ δὲ καὶ ὅτι
τῆ λευθ(αίωμῶ. ὁ γὰρ Χριστὸς δὲ ἐπ'
ἐπιφοιτήσας ταύτης αὐτῶ παροφθη-
κῶν τῆς πνεύματος, οὐ μόνον οὐκ
ἐμέμνητο τῆ Μωσῆ, ἀλλὰ καὶ ἡ παρ-
πολογήσαστο, τὸ ἐγγλημα εἰς ἐκείνης
τρέτας, δι' οὐδὲν ἰσχυρότη κακεί-
νος τὸ παρῶν τῆ φύσει παρῶν, καὶ
συγχρησῶν ἀπολύσαι τὴν συνῆναι,
ἔφη γὰρ, Μαυθῶν παρῶν τὴν σκληρο-
καρδῶν ἰσχυρῶν ἐπέρεψαν ὑμῖν ἀπολύ-
σαι γυναικῶν ὑμῶν, τῆ τῆ ἀφρο-
ἀπειθῆς ὑμῶν καὶ ἀνάγκη. ἐξ ἀρχῆς
δὲ φησι ὅσα ἐγενετο οὕτως, εἰς τὸν τῆ
γαμῶν μὲν θεσμῶν παροφθηκῶν, καὶ
αὐτῶ ἐκβάλλειν ἐκέλευσε, τούτῳ δὲ μὴ
συμβάνοι τὸς πάντα τὰ ἀλλὰ ἐλαττώ-
ματα τῆς γυναικῶν φέρῶν παροφθηκῶν
μάλλον δ' ἀναγκῶν εἶναι ἀπεφύλαστο,
ὅσα ἀπλῶς ὅδε εἰκῆ εἰς ἕκαστον μὲν γὰρ
τῆ νόμῳ γὰμῶν συνιόντων, τὰ ἀλλὰ ἀ-
μαρτήματα οὐ βλέπει, ἢ δὲ μοιχέας εἰς
ταῦς τοῦ γὰμῶν συνήκας ὅρα, καὶ τῆ
παρῶν καθυβεί(αί εὐγένειαν, καὶ ταῦς
συνήκας ἀφρονοίας, καὶ πάντα τὸν βίον
ἀνατρέπει τὸν ἀνθρώπινον.

Isidoro Diacono. 77.

Πνευματικὰ ἔσθαι τὰ σώματα ἐν
τῆ ἀναστάσει, ἔφησεν ὁ θεαπέσιος Παῦ-
λος, ἀφρο δὲ ταῦτα, ἀφρο τὸ κα-
φα, καὶ ἀγγέλα, καὶ πάντως κρείττονα
πάντες

καὶ βάρους, μέλλειν ἔσθαι, καὶ ἀφ' ἑ
τοῦ γὰρ πνεύματος μόνω λογικῶν εἰ-
κειν. καὶ πάλιν γὰρ καὶ παρὰ τὸ κύριον
τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας ἡ ψυχὴ. τότε
δὲ δοχεῖα μάλλον ἔσται τῆς πνεύματος.
ἔστι γὰρ μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ
πνευματικὴ ἔσται, ἀπαντα κατὰ τῆς
ἐκείνης νόμους ἀναποκαταστήσει. εἰ δὲ
οὐκ ἔστι σωματικῶν τῆς ἀμαρτωλῶν
ζητητῆς, φησὶ οὖν ὅτι ἡ καὶ πάλιν
πνευματικὴ ἐκδοχὴ καὶ ἔσται καὶ
ἀφ' ἑ, ἢ ὅτι ὑπὸ πυρὸς βασανι-
σθήσεται μὲν, οὐκ ἀναλωθήσεται. ἢ
ὅτι καὶ ἐβλήσονται ἀμαρτεῖν, ἔδωκεν
αὐτῶν.

Τῷ αὐτῷ. οη.

Ἐπειδὴ τὸ εἰρημῶν ὄρα τῆς ἀοι-
δίμης ἰσθμῶν ἠγέλησας, βασιλεὺς
ἡμεῖς ἐν μοιζῶναις, οἱ μὲν ὅτι ἐπειδὴ οἱ
μοιζῶναι, ἢ στρατιωτικὰ τὰ γυμνα-
σίου, ἢ βαρβαρικά εἶδη, ἢ λη-
στικὰ συγκροτήματα, τοιούτων π
εἰρημῶν, ἢ ὡς στρατιωτικῶν νομίμων
ἐπισημοῦν, ἢ ὡς βαρβαρικῶν ἀνδρείων
ἐπισημοῦν, ἢ ὡς ληστικῶν φόβων ἐπι-
σημοῦν, καὶ ἐκάλυτον, τοῖς αὐτῶν ἡμεῖς
τρόποις, εἰ δὲ μή ἐπισημοῦν, εἰς τῆς
νόμων σαγήνην συνέχευον.

Παλλαδίῳ. οθ.

Ἐπειδὴ ἔτι εἰδέναι θέλει, ἀλλὰ
τῆς ἀπὸ τοῦ εἰδέναι ἀπαιτούμενος δό-
ξης, ὡς πνευματικῶν δικαίων ποιῆν. βύ-
λομαί σε, καὶ τοῦτο κετορῶσαι, τὸ
τῆς ἀληθείας μάλλον, ἢ τῆς δόξης
ἐπισημοῦν. εἰ δὲ μεθύων καὶ τῶν φι-
λοδοξίας πάθει δυσχεραίνεις, εὐδοκίαν ὅτι
σωφρονήσας θέλει εἶσθαι.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. πα.

Φασὶ πρὸς ὡς ἰκνήλατον σαυτῶν
πᾶσι τοῖς ἀσχοῖς καὶ ἀμελεθῆροις πά-

bera futura sunt, altera, quia diuino dun-
taxat spiritui cessura sunt. Nunc enim,
quamuis ipse adsit, eorum tamen, quæ ge-
runtur, arbitrium anima obtinet. Tunc
autem spiritus potius vasa & conceptacu-
la erunt. Neque enim ipsa solum, verum
etiam anima spiritualis erit, ut pote cuncta
ex illius legibus & præscriptis agēs. Quod
si quis de peccatorum corporibus quærat,
illud dicemus, quod iuxta priorem expo-
sitionem leuia & æthera erunt, vel quia
ab igne quidem excruciantur, sed non
absumuntur: vel quia, etiam si peccare ve-
lint, minimè poterunt.

Eidem. 78.

Quoniam id quod ab illustri Iobo di-
ctum est, Rex erā inter monozonos, quid
significet, intelligere cupis, accipe quid
sentiam. Quoniā enim monozoni vel mi-
litares ordines, vel barbaricas turmas, vel
denique prædonum agmina significant,
huiusmodi quiddā his eum verbis voluisse
existimo: Aut ut militibus legitime impe-
rabam: aut ut barbaros strenuè supera-
bam: aut, ut latronibus metu iniicibam,
eōsque, ne moribus suis vterentur, prohi-
bebam: aut si minùs obtemperabant, in
legum retia eos includebam.

Palladio. 79.

Quandoquidem, ut audio, non ut scias,
sed ut gloriam ex scientiā captes, studio-
rū laboribus incumbere videris, hoc quo-
que abs te præstari volo, ut veritatis potius,
quàm gloriæ desiderio tenearis. Quod si
nunc ambitionis affectu temulentus, hac
oratione offenderis, non tamen dubito,
quin ubi ad meliorem mentem redieris,
gratiam mihi sis habiturus.

Zosimo Presbytero. 80.

Aiunt nonnulli te animo ita constitutū
esse, ut fœdis omnibus, atque ingenio ho-